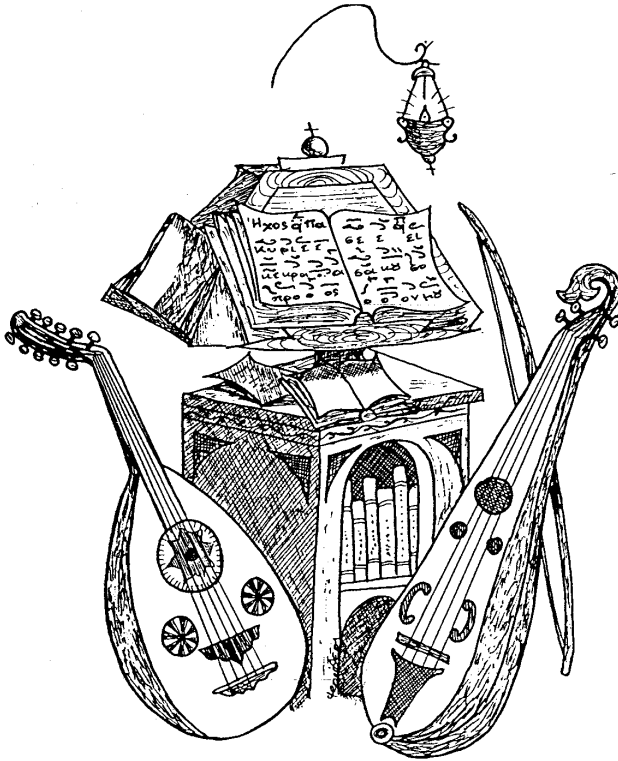

Η ΦΩΝΗ ΤΩΝ ΥΠΕΡΜΑΧΩΝ

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΟΡΓΑΝΟ
ΤΗΣ ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΑΣ ΕΝΩΣΗΣ

ΠΡΟΑΣΠΙΣΤΩΝ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ
«ΟΙ ΥΠΕΡΜΑΧΟΙ»

«Λείδω ξυνεΐοισι,
θύρας δ' ἐπίθεσθε
βέβηλοι»
(Ορφικόν)

ΕΤΟΣ Δ' - ΤΕΥΧΟΣ Αριθμ.15
ΙΟΥΛΙΟΣ-ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 2008

ΤΑΧ. Δ/ΝΣΗ Η ΕΔΡΑ ΤΗΣ ΕΝΩΣΗΣ:
ΑΓ. ΙΩΑΝΝΟΥ 19 Τ.Κ. 25100
ΑΙΓΙΟ

**ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΑ ΕΝΩΣΗ
ΠΡΟΑΞΗΣ ΤΩΝ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ
ΜΟΥΣΙΚΗΣ
«ΟΙ ΥΠΕΡΜΑΧΟΙ»**

ΚΩΔ. 7587

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

- 1. Ακριδίας Θεόδωρος**, Πρόεδρος
Αιτωλικού 101, Μεσολόγγι 30200
Τηλ. 26310-28383 ή 24742
- 2. Γκοτσόπουλος Ανδρέας**
Α΄ Αντιπρόεδρος
Δοϊράνης 16, Χολαργός 15562
Τηλ. 210-6577027, κιν. 6979976423
- 3. Ζαρακοβίτης Κων/νος**
Β΄ Αντιπρόεδρος
Αιτωλίας 2, Ηλιούπολη 16341
Τηλ. 210-9920182 & 210-9918584
- 4. Γιάννου Νικόλαος**, Γ. Γραμματέας
Μυκηναϊκών τάφων 24, Σπάτα 19004
Τηλ. 6937078045
- 5. Κατσιφής Βασίλειος**,
Ειδ.Γραμματέας, Λ. Κατσώνη 28-30,
Δάφνη 17236 Τηλ. 210-9707808
- 6. Σαλάτας Σπυρίδων**, Ταμίας
Ανοιξεως 35, Καματερό 13451
Τηλ. 210-2313092
- 7. Καμπίσης Δημήτριος** Μέλος
Αρκαδίου 20, Κάτω Χαλάνδρι 15231
Τηλ. 210-6740335
- 8. Τσιντζίφα Βαρβάρα**, Μέλος
Αλαμάνας 7, Βούλα Αττικής 16673
Τηλ. 6945509444
- 9. Κοτρώτσος Παναγιώτης**, Μέλος
Παυσανία 1, Ναύπακτος 30300
Τηλ. 6977577734

ΕΞΕΛΕΓΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

- 1. Χατζηχρόνου Γεώργιος**,
Αναλήψεως 51, Βριλλήσια 15235
Τηλ. 210-8030259
- 2. Κότσικας Δημήτριος**
Σώσσου 29, Βύρωνας 16233
Τηλ. 210-7600421
- 3. Σιώλος Γρηγόριος**
Δ. Υψηλάντου 6 Καλλιθέα 16777

**Η ΦΩΝΗ ΤΩΝ ΥΠΕΡΜΑΧΩΝ
ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ
ΟΡΓΑΝΟ ΤΗΣ ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΑΣ
ΕΝΩΣΗΣ ΠΡΟΑΞΗΣ ΤΩΝ ΤΗΣ
ΕΘΝΙΚΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ
«ΟΙ ΥΠΕΡΜΑΧΟΙ»**

Αγ. Ιωάννου 19, ΤΚ 25100 Αίγιο.
Τηλ.26910-29842 FAX: 26910-23492

ΣΤΗΝ ΥΠΗΡΕΣΙΑ
ΤΗΣ ΓΝΗΣΙΑΣ ΕΘΝΙΚΗΣ
ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ

ΕΚΔΟΤΗΣ – ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

Και υπεύθυνος κατά Νόμον
Θεόδωρος Ακριδίας
Πρόεδρος της Π.Ε.Π.Ε.Μ.
«ΟΙ ΥΠΕΡΜΑΧΟΙ»

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

- 1. Θεόδωρος Ακριδίας**
Πρωτοψάλτης – Μουσικολόγος –
Συγγραφέας.
- 2. Βασίλειος Κατσιφής**
Άρχων Μουσικοδ/λος - Πρωτοψάλτης-
Συγγραφέας.
- 3. Θεοδωρακόπουλος Φώτης**,
Πρωτοψάλτης-Χοράρχης.
- 4. Γιάννου Νικόλαος**,
Καθηγητής Μουσικής-Πρωτοψάλτης.

ΝΟΜΙΚΟΣ ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ

Χρήστος Παπαδημητρίου, Δικηγόρος,
Χαρ. Τρικούπη 37,
Μεσολόγγι 30200
Τηλ. 26310-22838

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΕΚΔΟΣΗΣ

Φώτης Θεοδωρακόπουλος
Πρωτοψάλτης-Χοράρχης
Αγ. Ιωάννου 19, Αίγιο 25100
Τηλ. 26910-29842 FAX. 26910-23492

ΖΗΤΕΙΤΑΙ ΠΡΟΣΤΑΤΗΣ

(Άνοικτή Ἐπιστολή στό Μακαριώτατο
Αρχιεπίσκοπο Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος
κ.κ. Γερώνυμο.)

Ἡ Βυζαντινὴ Μουσικὴ εἶναι μία ἀπὸ τὶς Ἐκκλησιαστικὲς τέχνες, πού ὅπως ὅλες ὑπάγονται σὲ καθορισμένους κανόνες, παράγει πολιτισμὸ (ὅταν ψάλλεται σωστά) ἐπιδρᾷ ἄμεσα στό ἐκκλησίασμα (γὶ αὐτὸ θέλει προσοχὴ ὥστε νὰ ἐπιδρᾷ θετικά) βοηθάει στὰ μυστήρια καὶ στὴ λατρεία, στηρίζει τὸ πνευματικὸ ἔργο τῆς Ἐκκλησίας. Πάνω ἀπ' ὅλα αὐτὰ ὅμως, ἡ Βυζαντινὴ Μουσικὴ εἶναι ἓνα μοναδικὸ καὶ πλούσιο δῶρο πού ἔδωσε σὲ μᾶς ὁ Θεὸς καὶ σὲ κανέναν ἄλλο, φωτίζοντας εὐλογημένους Ἑλληνοτραφεῖς Πατέρες καὶ Ἁγίους τῆς Ἐκκλησίας μας πού διέλαμψαν ἀνὰ τοὺς αἰῶνες καὶ μᾶς παρέδωσαν αὐτὸ πού σήμερα καλοῦμε «Βυζαντινὴ Μουσικὴ» ἐνῶ ἐγὼ θὰ τὴν ὀνόμαζα «Ἑλληνικὴ Μουσικὴ».

Στὴ δικιά μας μουσικὴ χρησιμοποιοῦμε μουσικὸ ἀλφάβητο μοναδικὸ στὸν κόσμο, ὅπως αὐτὸ διαμορφώθηκε ἀπὸ τὸν 8ο αἰῶνα καὶ μετὰ, πῆρε δὲ τὴν τελικὴ του μορφή τὸ 1814 καὶ τὸ 1881. Ὁλος ὁ κόσμος συννεοῖται μὲ μουσικὰ κείμενα γραμμένα στὸ πεντάγραμμο. Ἐμεῖς συννεοοῦμαστε ἀποκωδικοποιώντας τὰ δικὰ μας μουσικὰ σύμβολα, πού αὐτὴ ἡ θεοφώτιστη πατριαρχικὴ ἐπιτροπὴ τοῦ 1814 καθόρισε καὶ ἐμπεριέχει ὀλοκάθαρη ἑλληνικὴ φιλοσοφία, ἑλληνικώτατη πρακτικὴ, ἀπλή, πλήρη ἀποτύπωση καὶ συμβολοποίησι τῆς μουσικῆς ἔκφρασης.

Μήπως ὅμως τὰ σύμβολα τῆς μουσικῆς μας ὑστεροῦν τῶν συμβόλων τοῦ πενταγράμμου καὶ ἀδυνατοῦν νὰ καταγράψουν μουσικὲς λεπτομέρειες γὶ αὐτὸ καὶ παραγκωνίζονται; Ἀδυναμία ὑπάρχει στὸ πεντάγραμμο νὰ μεταγράψει τὶς συνθέσεις μας. Τὰ σύμβολα τῆς Βυζαντινῆς Μουσικῆς εἶναι λεπτομε-

ρέστερα και στο σύνολό τους αποτελούν μία έπισημονικά ανώτερη μουσική σημειογραφία. Τότε γιατί αυτή ή παγκόσμια μουσική πολιτιστική ανωτερότητα απαξιώνεται από μας τους ίδιους;

Αυτό, λοιπόν, τὸ πληρέστατο, τὸ ἄριστο μουσικὸ ἀλφάβητο, αὐτὸς ὁ κώδικας ἐπικοινωνίας πού μας ἀνάγει στὴν ἀρχαιότητα καὶ τὸν πολιτισμὸ τοῦ Τέρπανδρου, τῆς Σαπφούς, τοῦ Πυθαγόρα, τῆς Κόριννας, τοῦ Εὐκλείδη, τοῦ Ἀριστόξενου, τοῦ Κλεωνίδη, τοῦ Ἀλύπιου, τοῦ Πλούταρχου καὶ φτάνει νὰ εἶναι ζωντανὸ καὶ λειτουργικὸ ὡς τὶς μέρες μας, ἀπὸ τὴν παρακατολογία τῶν ραψωδῶν στὴν ἐμμελὴ ἀπαγγελία τῶν Διάκων, ἀπὸ τοὺς ὀκτῶ νόμους τοῦ Τέρπανδρου στὴν ὀκτωηχία τοῦ Δαμασκηνοῦ, ἀπὸ τὶς τραγωδίες τοῦ Εὐριπίδη στὰ Ἰδιόμελα τοῦ Μ. Βασιλείου, ἀπὸ τὸν Ὅμηρο στὸν Ἀκάθιστο Ὕμνο, ἀπὸ τὸν Ἀπολλώνιο Ἰαμβικὸ παιάνα τῶν ἀρχαίων στὶς νικητήριες Ἰαμβικὲς καταβασίες τῶν Χριστουγέννων, ἀπὸ τὶς Ὠδὲς τοῦ Πινδάρου στὰ Κοντάκια τοῦ Ρωμανοῦ, αὐτὴ ἡ ἀνώτατη μορφὴ μουσικῆς τέχνης σ' ὅλο τὸν κόσμο ψάχνει νὰ βρεῖ προστάτη.

Μακαριώτατε.

Στὸ πρόσωπό σας, ὅλοι ἐμεῖς οἱ ἀνυστερόβουλοι θεραπευτὲς καὶ λάτρεις τῆς πατρῶας μουσικῆς μας παράδοσης, γενικά, ἀλλὰ εἰδικότερα τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Βυζαντινῆς Μουσικῆς βλέπουμε αὐτὸν τὸν προστάτη καὶ ἔχουμε βásiμες ἐλπίδες ὅτι θὰ δικαιώσετε τὶς προσδοκίες μας, διότι:

- 1) Εἶστε λάτρης κάθε τί Ἑλληνικοῦ καὶ ὠραίου.
- 2) Τὸ ὑποσχεθήκατε στὸν ἐνθρονιστήριο λόγο σας καὶ δὲ θὰ τὸ πάρετε πίσω.
- 3) Ὁ Θεὸς ἐσὰς διάλεξε, νὰ τακτοποιήσετε τὸ μουσικὸ θέμα τῆς Ἐκκλησίας μας, μὲ τὴν καθαρὴ σας συνείδηση καὶ σκέψη.

Ὁ ἐλάχιστος
Γεώργιος Χατζηχρόνου.

ΑΝΕΣΠΕΡΟΣ ΦΑΡΟΣ

τῆς Βύζ. Ἐκκλ. Μουσικῆς καὶ τῆς Ψαλτικῆς Τέχνης,
ἡ Μεγάλη του Χριστοῦ Ἐκκλησία.
(τοῦ Προέδρου μας κ. Θεοδώρου Ακριδα.)

Ὁ Πάνσεπτος Πατριαρχικὸς Ναὸς ἡ ἡ Μεγάλη του Χριστοῦ Ἐκκλησία – ὅπως λέγεται – τοῦ Οἰκουμενικοῦ μας Πατριαρχείου, ὑπῆρξε πάντα ἡ κιβωτὸς τῆς Βυζαντινῆς Ἐκκλησιαστικῆς μας Μουσικῆς καὶ τῆς Ψαλτικῆς τέχνης. Δι' αὐτῆς τῆς κιβωτοῦ διασώθηκε καὶ τηρήθηκε ἀλώβητη ἡ μουσικὴ μας – ὡς ἐπιστήμη καὶ τέχνη – διὰ μέσου τῶν αἰώνων καὶ τῶν κατακλυσμιαίων γεγονότων κάποιων λίαν χαλεπῶν ἐποχῶν. Ἐκεῖ μεγαλοῦργησαν οἱ κορυφαῖοι μαῖστορες, τὰ ἱερὰ τέρατα τῆς ψαλτικῆς τέχνης, Μανουὴλ Χρυσάφης ὁ Β', Παναγιώτης Χαλάτζογλου, Ἰωάννης ὁ Τραπεζούντιος, Δανιὴλ Πρωτοψάλτης, Πέτρος καὶ Ἰάκωβος οἱ Πελοποννήσιοι, Πέτρος ὁ Βυζάντιος, Μανουὴλ ὁ Βυζάντιος, Γρηγόριος ὁ Λευΐτης, Κωνσταντῖνος ὁ Βυζάντιος, Ἰωάννης ὁ Βυζάντιος, Γεώργιος Ραιδεστηνὸς ὁ Β', Γεώργιος Βιολάκης, Ἰάκωβος Ναυπλιώτης, Κωνσταντῖνος Πρίγγος, Θρασύβουλος Στανίτσας καὶ Βασίλειος Νικολαΐδης. Ὄνόματα θρύλοι, αὐστηροὶ τηρητὲς καὶ πιστοὶ ἐκφραστὲς τῆς Ἐκκλησιαστικῆς μας μουσικῆς παράδοσης.

Ἐκεῖ διατηρεῖται ἀκόμα – εὐτυχῶς – ἀνόθευτη ἡ ψαλτικὴ μας τέχνη καὶ ἀποδίδεται πιστὰ ἡ μουσικὴ τῆς Ἐκκλησίας μας. Ἄξιοι τῶν προαναφερθέντων μεγάλων Πρωτοψαλτῶν καὶ Λαμπαδαρίων, οἱ σημερινοὶ Ἄρχοντες. Ὁ Ἄρχων Πρωτοψάλτης κ. Λεωνίδας Ἀστέρης μὲ τὸν Ἄρχοντα Λαμπαδάριο κ. Ἰωάννη Χαριατίδη καὶ τοὺς – ἐπίσης – ἄξιους Δομέστικους καὶ Κανονάρχες τοὺς ἀποδίδουν πιστὰ τὰ κλασσικὰ Βυζαντινὰ μέλη, τηρώντας αὐστηρὰ τὴν μεγάλη Ἐκκλησιαστικὴ μας μουσικὴ παράδοση καὶ ἔτσι διατηροῦν ἀνέσπερο τὸν μεγάλο φάρο τῆς. Τοὺς χάρηκε τὸ Χριστεπώνυμο καὶ

φιλόμουσο κοινό, για άλλη μιὰ φορά, ἀπὸ τὴν τηλεοπτικὴ μετάδοση τῆς Ε.Τ. τὴν 12-10-08 Κυριακὴ τῶν Ἁγίων Πατέρων τῆς ἐν Νικαίᾳ Ζ' Οἰκουμενικῆς Συνόδου, κατὰ τὴν ὁποία τελέσθηκε στὸν Πάνσεπτο Πατριαρχικὸ Ναὸ συλλεΐτουργο τῶν προκαθημένων τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν! Ὅσοι τηλεθεατὲς εἶχαν τὴν τύχη νὰ παρακολουθήσουν αὐτὲς τὶς ἀκολουθίες, ἀπήλαυσαν πραγματικὴ Βυζαντινὴ Ἐκκλησιαστικὴ ψαλμωδία. Μέλη κλασσικά, πιστὴ ἐκτέλεση, ὕφος ἐκκλησιαστικότατο Πατριαρχικό. Ψαλμωδίες ποὺ ἀπέπνεαν κατάνυξη καὶ ὑπέβαλλαν σὲ προσευχὴ καὶ μετουσίωση. Ὑπεράνω ἐπιδείξεων φωνητικῶν δυνατοτήτων καὶ προβολῆς προσωπικῶν, ἀκαλαίσθητων καὶ εὐτελῶν αὐτοσχεδιασμῶν, ποὺ ὑπαγορεύονται ἀπὸ μικρόψυχη ματαιοδοξία καὶ ἀποσκοποῦν στὸν ἐντυπωσιασμὸ τῶν ἀδῶν, γιὰ εἰσπραξὴ κούφων ἐπιβραβεύσεων.

Οἱ Ἄρχοντες ἀπέδειξαν – γιὰ ἄλλη μιὰ φορά – ὅτι ἡ ἀξία τῆς ψαλμωδίας ἐγκεῖται στὴν ἀπλότητα. Ἡ δὲ ἀπλότητα ἀπορρέει ἀπὸ τὴν ὑπευθυνότητα γιὰ τὴν αὐστηρὴ τήρηση τῶν παραδεδομένων. Αὐτὸς εἶναι κανόνας μὲ ἰδιαίτερη σημασία – κυρίως – σήμερα, ποὺ ἡ μουσικὴ μας – ὡς ἐπιστῆμη καὶ τέχνη – κλυδωνίζεται ἀπὸ κάθε εἶδους «τζακίσματα» καὶ «λυγίσματα». Γι' αὐτὸ καὶ ἡ προσφορὰ τῶν σημερινῶν Ἀρχόντων κ.κ. Ἀστέρη καὶ Χαριατίδη εἶναι πολυτιμότερη καὶ ὑποδειγματικῶς διδακτικὴ.

Πεπεισμένος ὅτι διερμηνεύω τὰ αἰσθήματα τῶν ἀπανταχοῦ προσηλωμένων στὰ παραδεδομένα τῆς Ὁρθοδόξου Βυζαντινῆς Ἐκκλησιαστικῆς μας Μουσικῆς, εὐχομαι «ἐκ βαθέων» στοὺς ἐκλεκτοὺς Ἄρχοντες κ.κ. Ἀστέρη καὶ Χαριατίδη, -καθὼς καὶ στοὺς Δομεστικούς καὶ Κανονάρχους τους,- μακροσημέρευση, ὑγεία καὶ δύναμη, γιὰ νὰ προσφέρουν τὶς πολύτιμες ὑπηρεσίες τους στὴν – δοκιμαζομένη σήμερα – Βυζαντινὴ Ἐκκλησιαστικὴ μας μουσικὴ καὶ στὴν θεία ψαλτικὴ μας τέχνη.

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΦΙΛΩΝ ΒΥΖΑΝΤΙΝΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ ΚΑΙ ΣΙΜΩΝ ΚΑΡΑΣ

(τοῦ κ. Νίκου Γιάννου

καθηγητοῦ τῆς Βυζαντινῆς Μουσικῆς).

Τὸ 1970 ὁ σύλλογος φίλων τῆς Βυζαντινῆς μουσικῆς ἐξέδωσε Ἐπετηρίδα γιὰ τὴν συμπλήρωση 20ετίας ἀπὸ τὴν ἴδρυση καὶ συνεχῆ λειτουργία τοῦ συλλόγου, πὺν περιέχει ἄρθρα πολλῶν ἐνασχολουμένων μὲ τὴ μουσική μας, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ τοῦ προέδρου τοῦ συλλόγου πρὸς διάδοσιν τῆς ἐθνικῆς μουσικῆς, μακαρίτη Σ.Καρά μὲ τίτλο:

" Ἡ Ἐκκλησιαστικὴ μουσικὴ μας παιδεῖα καὶ τὸ μέλλον τῆς Βυζαντινῆς Μουσικῆς".

Ὁ συντάκτης, ἀφοῦ μας διευκρινίζει στὴν ἀρχὴ ὅτι "Βυζαντινὴ Μουσικὴ δὲν εἶναι μόνο ἡ «ἀπλὴ γνωριμία τῶν βυζαντινῶν μουσικῶν σημαδιῶν», καὶ ἀφοῦ ἐκφέρει τὴ γνώμη ὅτι, ἐλάχιστοι ἐκκλησιαστικοὶ μουσικοὶ μας ἀσθάνονται τὴν ἀνάγκη νὰ μελετήσουν ἢ νὰ μάθουν κάτι περισσότερο ἀπὸ τὰ στοιχειώδη ψαλτικὰ πὺν ἔμαθαν ἀπὸ κάποιον δάσκαλο, μουσικὴ σχολή, ἢ ὠδεῖο, πληροφορεῖ τοὺς ἀναγνώστες ὅτι ἡ «Βυζαντινὴ Μουσικὴ εἶναι αἱ παλαιαὶ καὶ καλαὶ συνθέσεις τῶν μεγάλων καὶ δοκίμων ἐκκλησιαστικῶν μελοποιῶν τῆς βυζαντινῆς καὶ μεταβυζαντινῆς περιόδου μέχρι καὶ τῶν ἀρχῶν τοῦ ἸΘ' αἰῶνος, διὰ τῶν ὁποίων διετηρήθη γνησίᾳ καὶ ἀνόθευτος ἡ μορφολογία τῆς συνθέσεως, ἡ μελικὴ παράδοσις καὶ τὸ ὕφος τῆς παλαιᾶς τῶν ὀρθοδόξων Ἑλλήνων θρησκευτικῆς μουσικῆς». Καὶ συνεχίζει: «Ἡ βυζαντινὴ ψαλμωδία δὲν εἶναι ζήτημα ἀνόδου καὶ καθόδου τῶν φωνῶν, ἡ Βυζαντινὴ Μουσικὴ δὲν πάσχει ὡς σύστημα, πάσχει ἀπὸ ἔλλειψιν καλῶν καὶ μορφωμένων τεχνιτῶν καὶ ἐκτελεστῶν καὶ κοινῶν παιδευμένου καὶ ἐθισμένου νὰ τὴν κατανοήσει.

Στὸν ἱερό μας ἀγῶνα ἂς χρησιμοποιήσουμε ὡς πρότυπο τις φωνητικὲς ἐκδηλώσεις ἀκμαιοτέρων

ἐποχῶν τοῦ Βυζαντίου, μουσικῶν περιόδων πού ἐπάλλοντο ἀπό πραγματικό ὕμνικὸ ἐνθουσιασμό. Ἄς καθοδηγηθοῦμε στὴν ἐργασία μας ἀπὸ τὰ ἀρχαία λειτουργικὰ κείμενα καὶ ἀπὸ τὴ συγγενικὴ πρὸς τὸ Βυζαντινὸ πνεῦμα φωνητικὴ παράδοση τοῦ λαϊκοῦ μας τραγουδιοῦ.

Τελειώνοντας τὸ ἄρθρο τοῦ ὁ Σ.Καρὰς ρίχνει καὶ ἓνα παραπονεμένο καρφάκι γιὰ τὸ σύλλογο:

«Οὐδὲ ἀπλῆς μνείας ἠξίωσαν ποτὲ οἱ "Φίλοι τῆς Βυζαντινῆς Μουσικῆς" τὸ ἐπὶ 40ετίαν ὅλην ἐπίμοχθον ἔργον μας χάριν τῆς ἐθνικῆς μουσικῆς». Αλήθεια, ποιὰς Ἐθνικῆς Μουσικῆς;

Ἀπὸ τὰ παραπάνω συμπεραίνεται ὅτι Σ. Καρὰς ἀπορρίπτει τὰ ἔργα τῶν μετὰ τὶς ἀρχές τοῦ ΙΘ' αἰώνα μελοποιῶν ἐξηγητῶν καὶ δασκάλων τῆς μουσικῆς, ἀφοῦ εἰσάγει καὶ χρησιμοποιεῖ σημάδια τῆς παλαιᾶς παρασημαντικῆς ὅπως: παρακλητικὴ, πιάσμα, τρομικόν, στρεπτόν, ἰσάκι, ὀξεῖα, τζάκισμα καὶ λύγισμα.

Ἀπορρίπτοντας λοιπὸν τοὺς κλασικοὺς δασκάλους τῆς νέας μεθόδου, (γιὰ τοὺς νεώτερους δὲν τὸ συζητᾶμε, βρίσκονται ἤδη στὸν Καιάδα) τὸ μόνο πού μας μένει εἶναι νὰ ἀκολουθήσουμε τὸν ἴδιο , πού συστήνει σὰν πρότυπο τὶς (δικές του;)... φωνητικὲς ἐκδηλώσεις ἀκμαιοτέρων ἐποχῶν τοῦ Βυζαντίου. Κλείστε τὰ μάτια καὶ φαντασθεῖτε τὸ Σίμωνα Καρὰ μὲ τὸ μαγνητόφωνο παραμάσχαλα νὰ ἠχογραφήσει τοὺς μαῖστορες τοῦ ΙΗ'-ΙΘ' αἰώνα. (Μήπως περίσσεψε καμιά κασετούλα μὲ τὸν Κωνσταντῖνο τὸ Βυζάντιο (1777-1862) πού ἔψαλε στὸν Πατριαρχικὸ ναὸ 57 χρόνια; Θὰ πρέπει νὰ ὑπάρχουν πολλὲς ἠχοληψεῖς).

Γιατί ἄραγε οἱ Φίλοι τῆς Βυζαντινῆς Μουσικῆς ἀγνόησαν τὸ ἐπὶ 40ετίαν ἐπίμοχθον ἔργον του; Ἄς μου ἐπιτραπεῖ μὲ λίγα λόγια νὰ ἀπαντήσω στὸ ἐρώτημα.

Ἐκτὸς τοῦ ὅτι ἔχουσι γνῶσιν οἱ φύλακες, μὲ τὶς θεωρίες τοῦ ὁ Σ.Καρὰς ἐφαρμόζει καὶ τὶς τέσσερες πράξεις τῆς ἀπλῆς ἀριθμητικῆς.

Α) Προσθέτει σημαδόφωνα -έλξεις- διαστήματα, ἄχρηστα καὶ ξένα πρὸς τὴν παράδοση στοιχεῖα.

Β) Ἀφαιρεῖ ἀπὸ τὴ γνησιότητα καὶ τὸ ὕφος μὲ τὴν ἰλαρό - χορευτικὴ τεχνοτροπία πού σκαρφίστηκε καὶ ἐφαρμόζει.

Γ) Πολλαπλασιάζει τοὺς ἤχους, σκληροὺς, μαλακοὺς, ἔσω, ἔξω, μέσους, πλαγιάζοντας, παραμεσάζοντας κ.δ.σ. (καὶ δὲν συμμαζεύεται). Καὶ τέλος,

Δ) Διαιρεῖ σὲ ομάδες ψάλτες καὶ ἀκροατήριο.

Ρώτησα κάποτε ἕναν καθηγητὴ ὠδείου. "Γιατί δὲν ξετινάζετε τοὺς ὑποψηφίους στὶς ἐξετάσεις καὶ μοιράζετε πτυχία μὲ ἄριστα σὰν φεῖγβολᾶν;" Ἀπάντηση: "Ἀν ξετινάξω ἕναν ὑποψήφιο, θὰ ἔρθει ὁ συνάδελφος καὶ θὰ ξετινάξει τοὺς δικούς μου."

Κάπως ἔτσι δίνονται πτυχία καθηγητῶν. Οἱ ἐξεταζόμενοι προκειμένου νὰ ἐπισημοποιήσουν τὶς γνώσεις πού ἀπέκτησαν παρὰ τῷ Σίμωνι, ποιοῦν τὴν νήσαν ὑπακούοντες στὶς ἀπαιτήσεις τῆς πτυχιακῆς διαδικασίας, καὶ ὅταν ἀρχίσουν νὰ διδάσκουν, τὸ κάνουν μὲ φωτοτυπίες ἢ ἀντιγραφές ἀπὸ τὶς ἐπινοήσεις Καρά, καὶ ἀπαιτοῦν ἀπὸ τοὺς μαθητὲς νὰ ἀποστηθίσουν θεωρίες ὅπως π.χ.

" Τὸ **μαλακὸ** χρωματικὸ γένος χρησιμοποιεῖ κλίμακα πού σχηματίζεται μὲ **μαλακὸ** "χρωματισμό" (**μαλακὴ** ἀλλοίωση κάποιων φθόγγων) τῆς **μαλακῆς** διατονικῆς κλίμακας. **Τὰ μαλακὰ** χρωματικὰ διαστήματα πού σχηματίζονται εἶναι 3η ἐλάσσονα ἑναρμόνια (16τμ) καὶ χρωματικὸ ἡμιτόνιο (6τμ) ἐνῶ τὸ σύνολο τῶν διαστημάτων τῆς συμπληρώνεται μὲ ἐλάχιστο τόνο (8τμ) καὶ μείζονα τόνο (12τμ).

Σὲ δυὸ φράσεις χρησιμοποιεῖται πεντάκις τὸ ἐπίθετο..μαλακός! Καὶ στὰ τρία γένη.

Γιὰ τὸν πλάγιο του τετάρτου οἱ σημειώσεις τοὺς γράφουν: Μελωδικὲς ἔλξεις σημειώνονται στὸν Ζῶ πρὸς τὸν Νή, στὸν Πᾶ πρὸς τὸν Βοῦ, στὸν Γᾶ πρὸς τὸν Δὶ (μὲ ἀπλές, μονόγραμμες καὶ δίγραμμες διέσεις).

Ἄνθρωποι τοῦ Θεοῦ, ἀφῆστε καὶ κανένα σκαλοπάτι στὴ θέση του, θὰ σπάσει ἢ σκάλα...καὶ ἀλλοίμονο στὶς φωνητικὲς μας χορδές.

Στὴν ἱστοσελίδα www.stanthonymonastery.org θὰ ἰδεῖτε τὸ "Κύριε ἐκέκραξα" σὲ ἦχο πλάγιο του τετάρτου στολισμένο μὲ τὶς μελωδικές = φάλτσες ἔλξεις καὶ ὅλα τὰ ἄχρηστα σημάδια...εἰσαγωγῆς, ἐπεξεργασίας καὶ προώθησης Σ. Καρά: 22 διέσεις, 2 ὑφέσεις, 19 ὀξεῖες, 6 ἰσάκια, 3 πιάσματα, 2 ἐκστρεπτά, 1 λύγισμα, 1 τζάκισμα, 1 παρακλητικὴ καὶ 1 τρομικόν. Στὰ παλαιὰ ἀναστασιματάρια φυσικὰ δὲν ὑπάρχει ἀπολύτως τίποτα ἀπ' ὅλα αὐτά.

Ὅσον ἀφορᾷ δὲ τὶς φωνητικὲς ἐκδηλώσεις ἀκμαιοτέρων ἐποχῶν τοῦ Βυζαντίου, ἐφόσον θέλει τὰ μέλη αὐτὰ νὰ εἶναι ὅπως ὁ ἴδιος ἐξήγησε(;), ἀνέλυσε (;), κατέγραψε, καὶ ψάλλει μὲ τὴ χορωδία του, καὶ τὰ ὀνομάζει...φωνητικὲς ἐκδηλώσεις ἀκμαιοτέρων ἐποχῶν τοῦ Βυζαντίου, (ἀπὸ τὸ ἄρθρο του τουλάχιστον αὐτὸ καταλαβαίνουμε, ἀφοῦ δὲν ὑπάρχουν ἠχητικὰ δείγματα ἐκείνης τῆς ἐποχῆς), τὰ ἔχουμε ὑπόψη σὰν πρότυπο παραδείγμα...πρὸς ἀποφυγὴν!

----- . -----

ΛΠΛΕΣ ΣΚΕΨΕΙΣ ΓΙΑ ΤΟ ΘΕΩΡΗΤΙΚΟ ΤΟΥ Σ. ΚΑΡΑ
τού κ. Σπύρου Μπούτη, Ἱεροψάλτου.

Μετὰ τὸ θόρυβο ποὺ ἔχει ξεσπάσει τὰ τελευταῖα χρόνια γιὰ τὸ θεωρητικὸ του μακαρίτη Καρᾶ, μπῆκα στὸν πειρασμὸ νὰ τὸ προμηθευτῶ μὲ σκοπὸ νὰ τὸ μελετήσω καλοπροαίρετα καὶ μὲ τὴν ἐλπίδα ὅτι κάτι θετικὸ θὰ βρῶ γιὰ νὰ προσθέσω στὶς λίγες γνώσεις μου.

Δὲν εἶμαι ὁ καταλληλότερος νὰ ἐκφέρω γνώμη γιὰ τὸ συγκεκριμένο θεωρητικὸ, διότι ἀσχολοῦμαι μὲ τὴ Βυζαντινὴ μουσικὴ καὶ τὴν ψαλτικὴ μόνον μιὰ 20ετία. Ὡστόσο, μετὰ ἀπὸ πολὺμηνη προσπάθεια νὰ τὸ

μελετήσω, απλά, θα ήθελα να διατυπώσω ἐδῶ κάποιες ἀπορίες μου, ἐρωτήματα πού με βασανίζουν, ἀλλὰ καὶ κάποιες ἐκπλήξεις.

Κάτ' ἀρχὴν μὲ τὴν καθαρεύουσα γλῶσσα πού χρησιμο-ποιεῖ, δυσκολεύει ἀκόμα περισσότερο τὴν κατανόηση στὶς μακρὲς καὶ πολὺπλοκες προτάσεις του. Γιὰ νὰ βγάλω κάποια ἄκρη, ζήτησα τὴ βοήθεια καλοῦ φίλου φιλολόγου, πού ἀπορώντας καὶ αὐτὸς εἶπε: «**Ἀφού ἀπὸ τὸ 1976 καθιερώθηκε ἡ ἀπλὴ δημοτικὴ γλῶσσα, γιατί ὁ συγγραφέας αὐτοῦ τοῦ θεωρητικοῦ – πού ἐκδόθηκε τὸ 1982 - ἐπιμένει στὴν ἀπολιθωματικὴ λογιωτατίστικὴ γλῶσσα;**» Ἀπορίας μας!

Φτάνοντας στὴ σέλ. γ' τοῦ προλόγου του εἶδαμε μὲ ἐκπληξὴ ὅτι δὲν θὰ γράφονταν αὐτὸ τὸ θεωρητικὸ ἐὰν «δὲν συνέτρεχον ἐκ Θεοῦ συγκυρία» (!). Ἡ ἐκπληξή μας μεγάλωσε ὅταν στὴ σελίδα δ' τοῦ Ἀ' τόμου εἶδαμε καὶ τὸν ἐξῆς περιεργὸ λόγο γιὰ τὴν συγγραφὴ τοῦ θεωρητικοῦ: «Ἡ κατὰ τὴν 24^{ην} Δεκεμβρίου τοῦ 1940, ἐκ τυχαίας χειρονομίας πτῶσις τοῦ μουσικοῦ παλαιο-γραφικοῦ παραπετάσματος...». Στὸ σημεῖο αὐτὸ ὁ κ. καθηγητὴς μειδιώντας εἶπε: «**Δηλαδὴ ἔγινε κάποιον θαῦμα; Αὐτὰ εἶναι τὰ ἐπιστημονικὰ σας συγγράμματα;**» ἀφήνοντας πολλὰ ὑπονοούμενα.

Εὐχαρίστησα τὸν κ. καθηγητὴ, ἀλλὰ συνέχισα νὰ τὸ μελετῶ.

Ὅμως, πελάγωσα μέσα σὲ δεκάδες ἤχους καὶ κλίμακες μὲ πρωτάκουστες ὀνομασίες, μὲ τὶς συνεχεῖς καὶ τραβηγμένες ὑφεσοδιέσεις, μὲ σημαδόφωνα «παλαιολιθικά», μὲ διαστήματα ἀνεφάρμοστα καὶ μὲ γραφὴ δυσανάγνωστη φορτωμένη μὲ διγοργοτριγόρρα. Καὶ ἀντὶ νὰ φωτιστῶ σκοτίστηκα.

Γεμάτος ἀπορίες ἀναρωτήθηκα. Εἶναι θεωρητικὸ αὐτὸ γιὰ νὰ ξεκινήσει κανεὶς καὶ νὰ καταρτιστεῖ στὴν Βυζαντινὴ μουσική;

Ὅχι μόνο δὲν βοηθᾶ, ἀλλὰ μπερδεύει τόσο τὰ πράγματα, πού ὅση ὑπομονὴ καὶ νὰ ἔχει κανεὶς,

πελαγώνει, ἀπελπίζεται, ἀπογοητεύεται καὶ ἐγκαταλείπει κάθε προσπάθεια γιὰ νὰ μάθει τὴν μουσικὴ μας. Ἐπειδὴ ὅμως –τὸ ξαναλέω– δὲν εἶμαι ἀπὸ τοὺς ἔμπειρους μουσικούς, μήπως θὰ μποροῦσε κάποιος δάσκαλος, καθηγητὴς, ἀκόμα καὶ πανεπιστημιακὸς νὰ μοῦ ἐξηγήσει πῶς ψάλλεται ὁ «Ἦχος Βαρῦς (Δεύτερος μαλακὸς διατονικός) τῆς παπαδικῆς, ἀπλούς, τετράφωνος, ἐπτάφωνος, μέσος τῶν ἤχων πρώτου καὶ πλαγίου του πρώτου Πα, πεντάφωνος φθορικός (ἐν μέρει σκληρὸς διατονικός) ἐνίοτε καὶ ἐναρμόνιος;» (Τ.Β. σέλ. 41), ἢ ὁ «Ἦχος πλάγιος του τρίτου ἢ βαρῦς, σκληρὸς διατονικός ἐκ τοῦ Νη=Do μαντζόρε;» (Τ.Β. σέλ. 112.). Ἐπίσης ποιά φωνὴ θὰ μποροῦσε νὰ ἐκτελέσει τὰ τονικὰ διαστήματα 3 ¼ (Τ.Β. σέλ. 154) καὶ –κυρίως– ποιοῦ ἀφτί θὰ μποροῦσε νὰ τὰ καταλάβει;

Μὲ ὅλη τὴν ἀπειρία μου θὰ πῶ ὅτι καλὲς εἶναι οἱ προσπάθειες ἐντυπωσιασμοῦ, ἀλλὰ κάποια πράγματα θὰ πρέπει νὰ ἔχουν καὶ πρακτικὴ ἐφαρμογὴ καὶ νὰ ἀνταποκρίνονται στὴν πραγματικότητα.

Ἡ πιὸ δυσάρεστη ἐκπληξη (γιὰ μένα) ὅμως εἶναι ἡ μόνιμη φιλοκατηγορικὴ διάθεση τοῦ μακαρίτη Καρῶ. Δὲν ὑπάρχει σελίδα στὸ θεωρητικό του, πού νὰ μὴν ἀναφέρεται ὑποτιμητικά σὲ «δυτικομαθημένους βυζαντινοὺς μουσικολόγους» σὲ «πανηγυριώτικον ὕφος διεθνοῦς φήμης ψαλτῶν» σὲ «ἰνστιτουρούς» σὲ «βυζαντινοευρωπαϊκὰ μουσικὰ κολυβογράμματα τῶν ὠδειακῶν σχολῶν» σὲ «ὠδειακὰ διπλώματα,» σὲ «βυζαντινομουσικολόγους», σὲ «ξηροφωνίας τῶν Ἀθηνῶν», σὲ ψάλτες πού «ψευτοπαρραλαγίζουν», σὲ ὠδειακοὺς πού «προβάλλουν τὰ διπλώματα ἀρμονίας» κ.τ.λ. Μὰ τέλος πάντων, ὅλοι γιὰ τὸν Καιάδα;

Κανένας ἄλλος γνώστης τῆς μουσικῆς μας καὶ τίποτα ἄλλο σωστό; Πῶς νὰ μὴν ἀπορῶ καὶ νὰ μὴν ἐκπλήσομαι; Δὲν ξέρω οἱ πεπειραμένοι πρωτοψάλτες, μουσικοδιδάσκαλοι, καθηγητὲς ὠδειῶν καὶ πανεπιστη-

μίων τί γνώμη ἔχουν γιά ὅλα τὰ παραπάνω. Μὲ πολὺ ἐνδιαφέρον θὰ περιμένα νὰ ἀκούσω κάποια.

----- . -----

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΥΠΕΡΜΑΧΟΥΣ

Χαράλαμπος Μουζουρίδης
Θεολόγος-Πρωτοψάλτης-Μουσικοδιδάσκαλος

Ἐάνθη 8-9-2008

Ἀγαπητοὶ Κύριοι, χαίρετε ἐν Κυρίῳ.

Σᾶς εὐχαριστῶ, πού μ' ἔχετε συμπεριλάβει στὰ ἐγγραφέντα μέλη τῶν «ΥΠΕΡΜΑΧΩΝ» - ΠΡΟΑΣΠΙΣΤΩΝ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΜΑΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ. Συμφωνῶ πλήρως μὲ τὸ πνεῦμα καὶ τὴν ἀγωνία τοῦ ἀγῶνα γιά τὴ διάσωση καὶ διαφύλαξη τῆς παράδοσης. Κάθε τευχίδιο εἶναι καὶ ἓνας θησαυρός.

Ὁ μεγαλύτερος κίνδυνος ἡμῶν τῶν ἱεροψαλτῶν εἶναι ὁ ἐγωϊσμός. Ἡ παράδοση δὲν δημιουργεῖται στὴν Ἐκκλησία ἀπὸ κάποιους πού δὲν βιώνουν τὴ λατρευτικὴ τῆς Ἀλήθεια, ἀπὸ κάποιους πού μάθανε μὲ τὸ μυαλὸ τοὺς ἐπιστημονικὲς γνώσεις, ἀλλά, ὅπως τὰ πάντα μέσα στὴν Ἐκκλησία πηγάζουν ἀπὸ τὸ Χριστό, ἔτσι καὶ ἡ μουσικὴ ἀνάγεται στὸν ἴδιο τὸ Χριστό, πού μαζὶ μὲ τὰ φρικτὰ μυστήρια (στὸ Μυστικὸ Δεῖπνο) παρέδωσε καὶ τὸν ὕμνο. «Καὶ ὑμνήσαντες ἐξῆλθον εἰς τὸ ὄρος τῶν ἐλαιῶν».

Ἡ λατρευτικὴ μας μουσικὴ εἶναι ἀγγελομίμητη καὶ ἀγγελοδίδακτη. Τὸ βλέπουμε στὴν Κοίμηση τῆς Παναγίας στοὺς Ἀποστόλους μαζὶ μὲ τοὺς Ἀγγέλους νὰ ψάλλουν μὲ προεξάρχοντα τὸν Ἰάκωβο τὸν Ἀδελφόθεο καὶ τὸν Ἀπόστολο Παῦλο νὰ πλέκει ἐξόδιους ὕμνους στὴν Παναγία. Οἱ Ἀπόστολοι παρέδωσαν ὅτι ἔλαβαν μὲ τὴ χάρη τοῦ Θεοῦ στοὺς Ἱεράρχες. Ἡ ὀρθόδοξη μουσικὴ μας εἶναι Θεόδοτη καὶ Θεοδίδακτη.

Πάντοτε στή ζωντανή παράδοση υπάρχουν δυο πρόσωπα: αὐτὸς ποὺ δίνει καὶ αὐτὸς ποὺ λαμβάνει. Ἐκτοτε ἀνελίχθηκε καὶ ἐξελίχθηκε μὲ τὴ συμβολὴ ἁγίων προσώπων, πρεσβυτέρων, μοναχῶν καὶ μεγάλων λαϊκῶν διδασκάλων. Ἡ παράδοση εἶναι ὑπόθεση ἱερή, γί' αὐτὸ τὸ πρῶτο ποὺ ἀπαιτεῖται εἶναι ὁ σεβασμὸς καὶ ἡ ὑπακοὴ στήν Ἐκκλησία ἀπ' ὅλους.

Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἐξέδωσε μία ἐγκύκλιο, τὴν γνωρίζετε. Ἐκεῖ τὰ λέει ὠραῖα, γιατί δὲν ὑπακοῦμε; Ἄλλ' ὁ Θεὸς δὲν μᾶς ἐγκαταλείπει. Εὐτυχῶς, ὅτι λιγοστὸν ἔμαθα καὶ ἐγνώρισα στὸ χῶρο τῆς Ὁρθόδοξης Λειτουργικῆς Μουσικῆς τὸ ἔχω ἐναποθέσει στὶς καρδιὲς ἀρκετῶν μαθητῶν μου ἐδῶ στήν Ξάνθη.

Εὐχαριστῶ καὶ ζητῶ συγνώμη γιὰ τὴ μακρυγορία ποὺ ἀπὸ ζῆλο παρασύρθηκα. Εὐχομαι δύναμη καὶ ὑπομονὴ στὸ Δ.Σ.

----- . -----
ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Εὐχαρίστως γνωστοποιοῦμε ὅτι εἰς τὸν ἐκ Βόλου ἐκλεκτὸ Πρωτοψάλτη καὶ καθηγητὴ τῆς Ἐκκλησιαστικῆς μας Μουσικῆς κ. Κυριαζὴ (Ζάχο) Νικολέρη, ἀπονεμήθηκε ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ. Βαρθολομαίου τὸ ὀφφίκιον τοῦ Ἀρχοντος Μουσικοδιδασκάλου τῆς Ἁγίας του Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας.

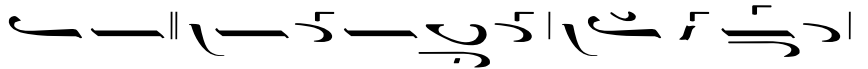

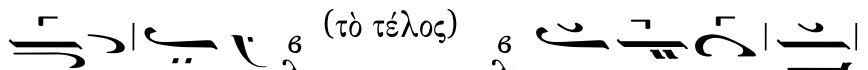

Θερμὰ συγχαρητήρια στὸν ἐκλεκτὸ μας συνάδελφο, μὲ εὐχὲς γιὰ σταθερὴ ὑγεία καὶ μακροημέρευση.

ΟΙ ΥΠΕΡΜΑΧΟΙ

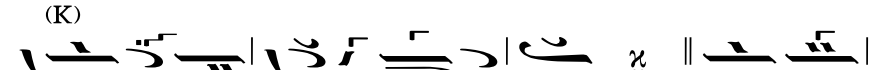

----- . -----

ΑΛΛΗΛΟΥΙΑ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ὑπὸ Νικολάου Γιάννου.
(Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο Τεύχος)

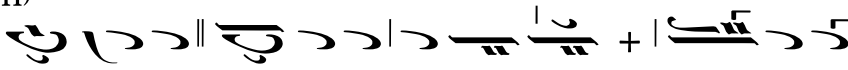
Ἦχος Ξ τος Βου

 Αλ λη λου ου ου ου ου ι ι ι ι

 α ^β_λ αλ λη η λου ου ου ι ι

 ι ι α ^(B)_δ αλ λη η λου ου ου ι ι

 ι ι α ^(τὸ τέλος)_β_λ ^β_λ α α α α

 α ^β_λ

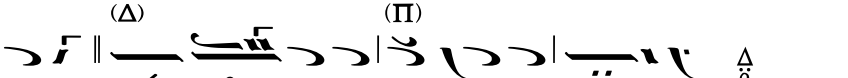
Ἦχος λ π ῥ̇ (παλαιόν μέλος)

 Αλ λη λου ου ι α αλ λη η λου

 ου ου ου ι ι ι ι α ^κ_{ῥ̇} α α

 α αλ λη η λου ου ου ου ου ου ι ι

 α ^κ_{ῥ̇}

Ἦχος λ̣ π̣ ἦ Πα̣

(Π)

 Αλ λη η λου ι ι α α α α α αλ

 λη η η λου ου ι ι ι α π̣ | αλ

 λη η λου ου ου ου ι ι α Δ
 Π

(τὸ τέλος)

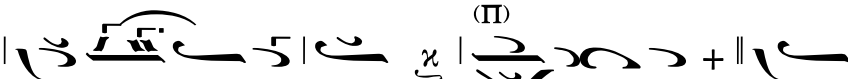

 ι ι α α α α α α

 α α π̣
 q

Ἦχος λ̣ π̣ ἦ Πα̣

(Π)

 Αλ λη λου ου ου ου ου ι ι ι

 ι α αλ λη λου ου ου ου ου

 ι ι ι ι α αλ λη η λου

 ου ου ου ι ι ι ι α π̣

(τὸ τέλος)

 α α α α α

Δ

Ἦχος ᾠδὴ Γα

(Γ)

 Αλ λη λου ου ι ι ι ι α α

 α α α αλ λη λου ι α α αλ

 λη η λου ου ου ου ου ι ι ι α α

Ἦχος Βαρύς ᾠδὴ Ζω

(μέλος πανηγυρικόν)

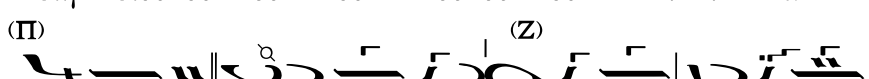
(Δ)

 Αλ λη λου ου ι ι ι ι α αλ

(Κ)

 λη λου ου ου ου ου ου ου ι ι α

(Π)

 αλ λη η λου ου ου ου ι ι ι α α α

 α

ᾠχος λ̣ π̣ ᾠ Νη̣^Ω

(Ν)

 Αλ λη λου ου ου ι ι ι ι α ν
δ

(Δ)

 αλ λη λου ου ου ι ι ι ι α Δ
δ

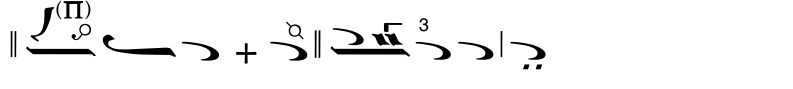
(Π) (Ν)

 αλ λη λου ου ου ι ι ι ι α ν
δ

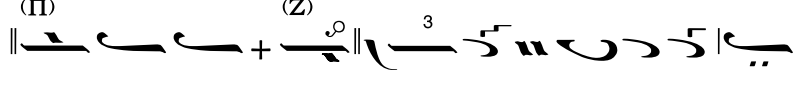
ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΚΑ

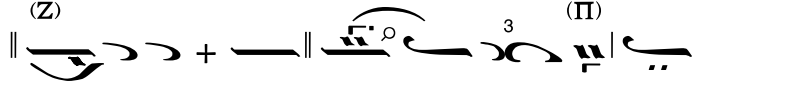
ᾠχος λ̣ π̣ ᾠ Πα (Πεντάφωνος Ἐναρμόνιος).

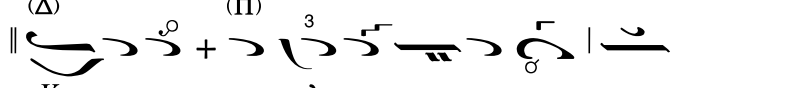
Υπὸ ΣΩΚΡΑΤΟΥΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ (+ 1953).

Διασκευὴ ἐπεξεργασία: Φώτη Θεοδωρακόπουλου.

(Π)

 Κυ ρι ε ε λε ε η σον π
q

(Π) (Ζ)

 Κυ ρι ε ε λε ε ε ε η η σον ζ'
η

(Ζ) (Π)

 Κυ ρι ε ε λε ε η η σον π'
q

(Δ) (Π)

 Κυ ρι ε ε λε ε ε η η σον Γ
η

(Π)

 Κυ ρι ε ε λε ε η σον π
q

^(Π)
Πα ρα α σχου Κυ υ υ ρι ε π ρ

^(Π) Πα ρα σχου ου Κυ υ υ ρι ι ε ζ' η

^(Ζ) Πα ρα α σχου ου Κυ υ ρι ι ε π' ρ

^(Δ) Πα ρα α σχου ου Κυ ρι ι ε ρ Δ δ

Πα ρα σχου Κυ υ υ ρι ε π ρ

Σοι Κυ ρι ι ε π ρ

^(Π) Και τω Πνευ μα τι ι ι σου π ρ

^(Ζ) Πα τε ε ρα Υι ον και Α α γι ον ζ' η

^(Δ) Πνε ευ μα τρι α θα ο μο ο ου σι ον ρ Δ δ

^(Π) και α α χω ω ω ω ω ω ρι ι

στον π ρ

^(Z) ^(Δ)
Ε λ ε ο ν ε ι ρ η η η ν η ς θ υ σ ι ι

^(Π)
ι α ν α ι α ι ν ε ε ε ε ε ε ε σ ε ε

π ρ
ω ς

^(Δ) ^(Z)
Κ α ι μ ε ε τ α τ ο υ Π ν ε υ μ α τ ο ο ο ς σ ο υ

^(Δ) ^(Δ)
Ε ε χ ο μ ε ν π ρ ο ς τ ο ν Κ υ υ υ ρ ι ο ν

^(Π)
Α α ξ ι ι ι ο ν κ α ι α ι δι ι ι ι

π ρ
ι ι ι κ α ι α ι ο ν

^(Π)
Α γ ι ο ς Α γ ι ο ς Α γ ι ο ς

^(Δ)
Κ υ υ ρ ι ο ς Σ α β β α ω θ

^(Δ) ^(Γ)
ρ α ν ο ο ς κ α ι η γ η τ η ς δ ο ξ η ς σ ο υ ω

^(Δ) ^(Z)
σ α ν α ε ν τ ο ι ς υ ψ ι ι ι σ τ ο ι ς ε υ λ ο

^(Δ)
|| ||
γη με νος ο ε ερ χο με νος εν ο ο

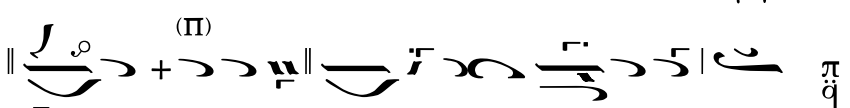
^(Ζ)
|| ||
νο μα τι Κυ ρι ι ι ου ω σα

^(Δ) ^(Π)
|| ||
να α α α ο εν τοις υ υ φι ι ι

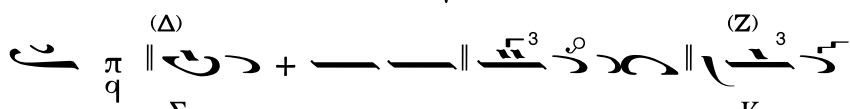
 π
ι ι ι ι ι ι στοις q

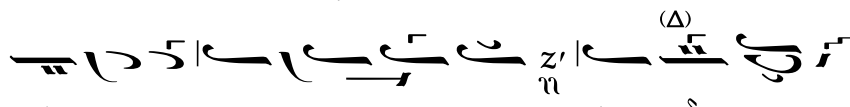
^(Π) ^(Ζ)
|| ||
Α α α α μην ζ' η

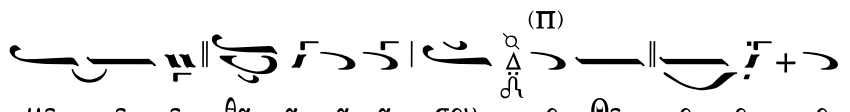
^(Δ)₃ ^(Π) ^(Ζ)
|| || π q
Α α α α α α α α α α μην

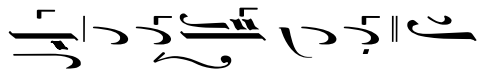
^(Π)
|| || π q
Σε ε υ υ υ μνου ου ου ου ου μεν

|| ||
σε ε ευ λο ο γου ου ου ου ου ου

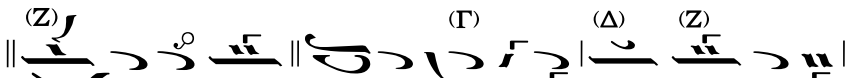
^(Δ) ^(Ζ)
π q || ||
μεν Σοι ευ χα ρι στου ου μεν Κυ υ

^(Δ)
|| ||
υ ρι ι ε ε ε ε και δε ο ο

^(Π)
|| ||
με ε ε θα α α α σου ο θε ο ο ο

π
q

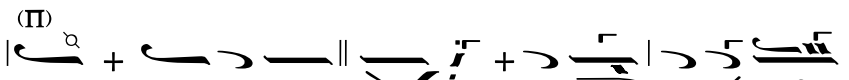
ο ο ο ος η η μων

Α ξι ον ε στι εν ω ως α λη η η

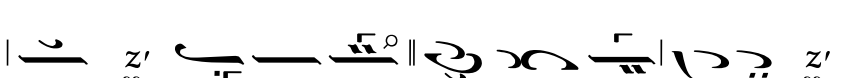
θω ω ω ως ζ' μα κα ρι ι ζει ει ει εν

σε την θε ο το ο ο ο ο ο ο

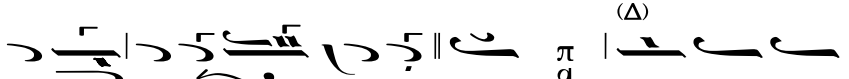
ο ο κον την α ει μα κα α ρι

στον και πα να μω μη η το ον

και μη τε ε ε ε ε ρα του θε ου ου

ου ου ου ου ου η η μων την τι μι

ω τε ε ραν των χει ρου ου βι ι μι

και εν δο ξο τε ε ε ε ρα αν

α συγ χρι ι ι ι τω ως των Σε

ε ε ε ε ε ε ρα α φειμ την α

δι α φθο ο ο ο ο ο ο ρως

Θε ον λο ο ο γον τε ε χου ου

σα αν την ον τω ως Θε ο ο το

ο ο ο κον σε ε με γα α λυ υ υ

υ υ υ υ νο ο με ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε εν

ΓΕΝΙΚΟ ΣΑΛΠΙΣΜΑ

«Οι Υπέρμαχοι» αγωνιοῦμε καὶ ἀγωνιζόμαστε γιὰ τὴ διάσωση καὶ διατήρηση τῶν γνήσιων μουσικῶν μας παραδόσεων. Οἱ προσπάθειές μας εἶναι καθαρῶς ἰδεολογικές. Γι' αὐτὸ παρακαλοῦμε ὅλους τοὺς προσηλωμένους στὶς μουσικές μας παραδόσεις, ἐρευνητές, μουσικολόγους, ψάλτες, τραγουδιστές, ὄργανοπαῖχτες καὶ φιλόμουσους νὰ ἐγγραφοῦν στὴν Ἐνωσή μας. Ἡ ὁποία βοήθειά τοὺς εἶναι πολὺτιμη.

«Οι Υπέρμαχοι»

Κάθε ἐνυπόγραφο κείμενο, ἐκφράζει τὶς ἀπόψεις τοῦ ὑπογράφοντος.

Συνδρομές, προαιρετικές μὲν, ἀναγκαῖες δὲ γιὰ τὴν στήριξη τοῦ περιοδικοῦ.

